

Opgang mod Pari som det mest tjenlige, men saa vidt jeg ved, har det ærede Medlem ikke kunnet faa sin Organisation til at slutte sig til dette Standpunkt om en hurtig Opgang til Pari. Saa fik det ærede Medlem Standpunktet om en Nedsikring, og det fik han de sjællandske Husmandsforeninger til at gaa med paa; men da Spørgsmaalet kom frem i De samvirkende danske Husmandsforeninger, kunde det ærede Medlem ikke gennemføre dette Standpunkt. Det, der staaer i Udtalelsen, er ikke en Nedsikring. — Det ærede Medlem bestræbte sig for at lave et Modsætningsforhold mellem dem, der har under 1 Td. Hartkorn, og dem, der har over. Det kunde jeg ikke rigtig faa fat paa. Jeg mener, at Valutakrisen er baade et Formuespørgsmaal og et Driftsspørgsmaal og i sidste Instans for de vanskeligst stillede et Eksistensspørgsmaal, deri er jeg enig med det ærede Medlem. Krisen har ikke bundfældet sig endnu, men naar Priserne paa Ejendomme kommer til at staa i Forhold til Priserne paa de Varer, vi udfører, vil det rimeligvis faa den Betydning, at man allerede nu kan regne med, at en Trediedel af Ejendommenes Værdi er tabt. Har den vedkommende ejet denne Trediedel, er han nu ganske blank, og saaledes vil det gaa for et meget stort Tal af Landbrugere. Spørgsmaalet er da, om de vedkommende kan klare Udgifterne ved at forrente mere, end Ejendommen er værd, i Fremtiden. Det ærede Medlem sagde, at det kunde de nok i den første Tid, da de fik store Priser i Krigstiden. Men de, der er værst stillede, er jo netop dem, der fik fat i Krigstiden og Aarene derefter; de vil særlig komme galt af Sted, hvis det ærede Medlem faar sin Villie og Kronen hurtigt op i Pari. Vi har Forskellen mellem de Priser, vi faar hjem, og Produktionsomkostningerne, der i det hele ikke er kommet ned paa et Prisniveau, der svarer til Kronens internationale Værdi. Jeg tror ogsaa, at det er de første 3—4 Aar efter den pludselige Stigning, der vil fælde de mange. Men tages Stigningen i et langsommere Tempo, bliver der Tid til, at Forholdene kan afpasse sig efter hinanden. Produktionsudgifterne vil saaledes for en Del afpasse sig, det gælder ganske vist ikke over det hele, Skatter og Renter vil ikke afpasse sig, men mange Produktionsomkostninger vil dog afpasse sig. Derfor vil mange flere staa Krisen igennem ved den langsomme Stigning end ved den hurtige. Der er som nævnt ikke Tale om enten Tab paa Udgifter eller Formue, men om et Baade-Og. Det ærede

Medlem har derimod Ret i, at for de smaa Landbrug, hvor Landbrugsindustrien er det afgørende Grundlag for deres økonomiske Eksistens, kan der ligge en Fordel fremfor andre. Det er ikke udelukket, at der med de faldende Priser for Produkterne kan følge forholdsvis lige saa lave Priser for de Raavarer, der bruges til Produktionen, enten det nu er Korn eller Majs eller Kager, eller hvad det er. Det kan godt blive en Fordel for disse Brug, idet det spiller en forholdsvis større Rolle for hele deres økonomiske Omsætning, end Tilfældet er for de noget større Brug. De større Husmandsbrug og de mindre Gaarde har naturligvis ogsaa den Fordel, at Ejernes personlige Arbejdskraft der har større Betydning, ogsaa økonomisk, end ved andre Brug. Hvad Nedsikringen af Kronen angaar, skal jeg kun sige, at det er noget, der ikke ligger for, og som det heller ikke er paa-krævet at drøfte nu.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Rode har bedt om at faa Ordet for tredje Gang. Dertil kræves Tingets Samtykke, men hvis ingen gør Indsigelse, betragter jeg dette Samtykke som givet. (Ophold). Det er givet.

Rode: Det skal blive ganske kort. Ved min sidste korte Bemærkning lød Formandens Klokke, inden jeg var naaet til det ærede Medlem Hr. Hans Jacob Sørensen. Jeg skal derfor nu sige til ham, at jeg har allerede gjort opmærksom paa, at jeg i 1923, før Egaliseringsfondens Sammenbrud, havde den Opfattelse, at man kunde naa til Pari. Jeg antager ikke, at der er noget som helst Medlem, der i denne Sag ikke oprindeligt har ment, at vi skulde kunne naa til Pari. Spørgsmaalet om, hvornaar man er kommet til den Opfattelse, at man ikke bør eller skal, er for hver enkelt et individuelt Spørgsmaal. For mig har Spørgsmaalet staaet ganske aabent siden Ordningen af 1924, indtil det Tidspunkt kom, da det viste sig, at Nationalbanken ikke kunde holde sit Løtte om at lade Kursen 80 blive staaende indtil Oktober. Derefter har jeg sammen med Partiet taget det Standpunkt, at det var rimeligt at rejse Spørgsmaalet om Shillingkronen, og erklæret, at jeg maa finde, at det er den lempeligste Løsning af Krisen, hvis vi kan naa til en saadan Krone, hvis der ikke fremkommer afgørende Hindringer derfor gennem den Undersøgelse, vi har begæret. Derfor maa det ærede Medlem fremdrage lige saa mange Udtalelser af